

Cái “ghế ngủ trưa” của Ba tôi

Một hôm, tình cờ đọc cuốn nguyệt san “Better Home and Garden”, tôi thấy một quảng cáo bán cái ghế “Plantation Chair” làm tôi chú ý. Nhìn kỹ lại thấy sao quen quá ... à thì ra, nó giống y cái ghế mà tôi đang để trong phòng đọc sách ở tầng trên. Chỉ khác một chút là nó hơi “đứng” hơn cái của tôi.

Thật ra thì cái ghế này không phải của tôi, nhưng ...

Vào tháng 11 năm 1999, sau gần hai mươi năm lập gia đình, tôi đưa vợ tôi về thăm làng quê Bãi Xan lần đầu tiên. Trước là để thăm anh em và viếng mồ mả ông bà Cha mẹ, kế là để cho bà xã biết cái ... gốc của tôi. Sau vài ngày thăm bà con, anh em, tôi nằm nghỉ lưng trên một cái ghế dài đặt ở sau bếp. Thoải mái thiệt! Tôi bèn xem kỹ lại cái ghế mà từ nãy giờ mình đã nằm lên. Cái

ghế được làm từ những mảnh gỗ nhỏ đóng ghép lại bằng mộng chứ không dùng bất kỳ một cây đinh nào hết. Thiết là công phu và khéo tay. Hồi ra mới biết là vào năm 1982, chính Ba tôi và nó đã mấy ngày trời đục đẽo những miếng gỗ vụn mới đóng thành cái ghế này và Ba tôi đã hàng ngày dùng nó để ngủ trưa nên cái ghế này cũng có tên là cái “ghế ngủ trưa”.

(Quảng cáo trên Better Home and Garden, USA. Năm 2010)

“Anh 6 đem nó về Mỹ để nằm ngủ trưa đi”. Em tôi mới đề nghị như vậy. Thiết tình... nó đâu có biết là ở Mỹ thì làm gì có chuyện ngủ trưa. Nhưng nó đã làm tôi nhớ là nên mang một cái gì đó của Ba tôi về bên để làm dấu tích. Hai anh em tôi mới tháo cái ghế ra từng miếng, đánh dấu, và cột lại cẩn thận để ... mang về bên đó.

Rồi mùa hè năm sau ... tôi mang đồ nghề ra và bắt đầu ráp cái ghế lại. Sau cùng, tôi đánh thêm một lớp stain và varnish (vec-ni) mới để bảo vệ lớp gỗ cho bền.

Vào năm 2009, cái ghế bị gãy 1 cái mộng bên phải nên tôi thêm vài miếng sắt hình chữ “T” để support. Hy vọng cái “Ghế Ngủ Trưa” này của Ba tôi sẽ trở một dấu tích để lại cho con cháu sau này.

Ngô Thanh Đế

Dekalb, Illinois, USA

Ngày 12 tháng 12 năm 2010.